

ת"פ 2747/06/15 - מדינת ישראל נגד דמיטרי פוסטוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 2747-06-15 מדינת ישראל נ' פוסטוב (עציר)

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לופז
נגד
הנאשם דמיטרי פוסטוב
ע"י ב"כ עו"ד אדרי

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 10.01.17, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:
 - א. נהיגת רכב ללא רישיון, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה;
 - ב. נהיגה פוזת ברכב, לפי סעיף 338 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ג. שבל"ר ונטישה במקום אחר, לפי סעיף 413 ג' סיפא לחוק הנ"ל;
 - ד. נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנועי.
2. במסגרת ההסדר התחייבה התביעה להגביל את עתירתה העונשית לעונש עיקרי של 12 חודשי מאסר בפועל ולצדו מאסר מותנה "משמעותי", קנס ופסילת רישיון נהיגה. הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בעניינו חמישה תסקירים, הראשון מיום 18.04.17 והאחרון מיום 20.12.18: השירות פרט את חוסר רצונו של הנאשם בטיפול ממשי, את חוסר נכונותו לבדוק דפוסים מכשילים בתפיסותיו ובהתנהגותו, את המשך שימוש בסמים ולבסוף - את כליאתו לתקופה ממושכת של 25 חודשים, לפי גזר-דין מנובמבר 2018. אין תימא אפוא, שהשירות לא יכול היה להציג כל המלצה טיפולית, על-אף אורך הרוח והניסיונות החוזרים לגייס את הנאשם לטיפול.
3. ביום 25.03.19 טענו ב"כ הצדדים לעונש: התביעה טענה לפי התחייבותה בהסדר ועתרה להטלת המאסר במצטבר לעונש אותו מרצה הנאשם עתה, ואילו ההגנה טענה לעונש מתון יותר של מספר חודשי מאסר בפועל שירוצו בחפיפה לעונש אותו מרצה הנאשם עתה.

מעשי הנאשם:

1. ב-16.09.14 חנה מר סלמאן קשקוש את קטנועו בכרמיאל, והקטנוע נגנב עוד באותו יום.
2. ב-23.09.14 בשעה 20:30, בתל-אביב, השתמש הנאשם ללא רשות בקטנוע הגנוב ורכב עליו, ללא רישיון נהיגה מתאים וללא פוליסת ביטוח תקפה.
3. בעודו רכוב על הקטנוע, הורו שוטרים לנאשם לעצור בצד הדרך לבדיקת רישיונות, אך הנאשם החל לנהוג בקטנוע בדרך נמהרת ורשלנית: הנאשם נמלט בנסיעה מהירה, חצה צומת ברמזור אדום, נסע בניגוד לכיוון התנועה ולבסוף התנגש ברכב. אז נטש הנאשם את הקטנוע והחל להימלט רגלית עד שנלכד.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. כלל העבירות שעבר הנאשם נעשו במסגרת "אירוע עבירה" אחד, בגינו ייקבע מתחם עונשי אחד.
2. הנאשם פגע באופן חמור בערכים המוגנים בעבירות: הן ערך החזקה ברכוש, שהמחוקק בחר לתת לו משקל מיוחד כשמדובר ברכב; הן הערך של שמירת שלומם של כלל המשתמשים בדרך; ובכלל זה גם הערכים של פיזור הנזק ורשת הביטחון הביטוחית שמקיים הסדר הביטוח בישראל.
3. הנזק הקונקרטי הוגבל לנזקים לרכב ולקטנוע, שנגרמו בתאונה לה אחראי הנאשם בהתנהגותו המופקרת, אך הנזק הפוטנציאלי חמור פי-כמה ועיקרו פגיעות בגוף וח"ח גם בנפש.
4. לנוכח פסיקה רבה ועקבית, אין צורך להרחיב לעניין חומרתה של עבירת השבל"ר והנטישה וראו למשל ע"פ (תא) 42054-08-13 מ.י. נ' קסטיאל (2013), על המובאות מדברי ההסבר להצעת החוק, רע"פ 6800/13 (2006) קסטיאל נ' מ.י. (2013), רע"פ 2366/10 ג'אבלי נ' מ.י. (2010), רע"פ 10116/06 כהן נ' מ.י. (2006) וע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מ.י. (2006), בין רבים אחרים. בגין עבירה זו בלבד, ראוי היה לקבוע מתחם עונשי בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל.
5. התוספת העונשית שמחייבת נהיגתו הפוחזת והמסוכנת של הנאשם, תחמיר כמובן במידה ניכרת את מתחם העונש.
6. מתחם העונש, לעניין עונשין עיקריים, ייקבע אפוא בין שמונה לבין שמונה-עשר חודשי מאסר; ובין שישה לבין שלושים ושישה חודשי פסילה בפועל.
7. הסדר הטיעון מקל אפוא עם הנאשם, אך עומד הוא בתנאי האיזון והסבירות.

נסיבות הנאשם - קביעת העונש בתחומי ההסדר:

1. הנאשם יליד 1995, כבן 24 כיום, אסיר למשך 25 חודשים לפי גזר דין שניתן בחודש נובמבר 2018. משחר חייו הסתבך הנאשם בפעילות שולית, כשהושפע מסביבתו ולנוכח מצבו המשפחתי המורכב - הנאשם אינו בקשר עם אביו, ויחסיו עם בן-זוגה של אמו מתוחים.

2. לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי ומכביד, בעבירות אלימות וסמים [תע/1].

3. דמותו של הנאשם, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, אינה מעודדת כלל וכלל. הנאשם ממשיך לאורך שנים בהתנהגותו ההרסנית והאנטיסוציאלית, בין בהסתבכויות פליליות ובין בצריכת סמים, ואינו מעוניין כלל בכל טיפול (על-אף דברים מן השפה לחוץ, מתוך מניפולטיביות ורצון לדחות את הקץ). יחסו האדיש לעבירות שעבר והיעדר תובנה לפסול במעשיו הם אופייניים ליחסו הכללי לזולת, וגם מורא הדין אינו פועל עליו.

4. אמנם, הנאשם היה צעיר מאוד בעת ביצוע העבירות - כבן 19 בלבד - אך אין ענייננו במי שגילו הצעיר גרם למעשיו, כמשובת נעורים: דרכו הרעה של הנאשם היא תוצר עצוב של קווי אופי, מחשבה והתנהגות מושרשים וקבועים, ואינה תלויה בגילו.

5. אזקוף לזכות הנאשם נתונים אלו:

א. הודאתו שחסכה משאבי ציבור, אף שאין עמה חרטה והפנמה;

ב. גילו הצעיר;

ג. נסיבות ילדותו ונערותו הקשות, ששירות המבחן קושר בין לבין אימוצו דפוסים שוליים, עברייניים והתמכרותיים;

ד. משקל-מה יינתן גם לחלוף הזמן, אף שהנאשם הוא שגרם להתמשכות ההליך ולא ניצל את הזמן לשיקום;

ה. עוד אתן משקל לעובדה הלא-מוסברת, מדוע לא צורף גם תיק זה לתיק בו הוטל על הנאשם עונש חמור, כאמור לעיל;

6. נתונים אלו יובילו למתינות-מה בהטלתו של עונש מאסר ולחפיפת חלקו למאסר אותו מרצה הנאשם עתה; מאסר מותנה ופסילה מותנית ייקבעו לתוספת הרתעה; פסילת הנאשם מלנהוג תהא משמעותית, בהלימה לחומרת המעשה וגם לשם הגנתם של המשתמשים בדרך; אמנע מחיוב בפיצויים, משלא הוכח כל נזק.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה חודשי מאסר בפועל, מהם יתווספו שישה חודשים במצטבר למאסר אותו מרצה הנאשם עתה;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה עליה הורשע בתיק זה, או כל עבירת רכוש;

ג. עשרים וארבעה חודשי פסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג, החל מיום שחרורו או מיום סיומה של כל תקופת פסילה שתהא בתוקף ביום שחרורו, לפי המאוחר;

עמוד 3

ד. שישה חודשי פסילה על-תנאי מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג, למשך שנתיים מתום הפסילה בפועל שהטלתי;

הוראות נלוות:

א. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ב. פיקדון בתיק זה או בתיק קשור, יושב לנאשם;

ג. עותק גזר הדין יישלח לשירות המבחן לידיעה;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר ב' תשע"ט, 02 אפריל 2019, במעמד הצדדים.